

Hayatımız Yalvarmakla Geçiyor

– S.ULUPINARLI · 12 Haziran 2011

Hayatımız bir şekilde doğumla ölüm arasında kendi yörüngesinde akıp gidiyor. Ve hayatımız kendi içinde bölünmüş bir takım safhalardan meydana geliyor. Bebeklik, çocukluk, gençlik, öğrencilik, evlilik, ana-babalık, olgunluk, çalışma, emeklilik ve nihai son, hayatımızın tabiri caizse jübilesi, yani ölüm. Bunların hepsi hayatımızın olmazsa olmaz bölümleri. Yani bunların büyük kısmını hatta tamamını bireysel ya da toplumsal olarak yaşamak ve hayatımızı devam ettirmek zorundayız. Bir de hayatımız boyunca isteyerek ya da istemeyerek yapmak zorunda olduğumuz gerçek var. Yalvarmak... Yalvarmadan ve yalvarmadan yapamıyoruz. İşlerimizin halli için, başarılarımızın devamı için, başarısızlıklarımızı örtebilmek için, karnımızı doyurabilmek için, çocuklarımızın geleceğini teminat altına alabilmek için... Kısacası doğumdan ölüme, sabahtan akşama hayatımızın her anında birilerine yalvarmak zorunda kalıyoruz. Yalvarıyoruz ki işlerimiz kısmen de olsa istediğimiz şekilde yönlenebilir. Çoğumuz yalvarmaktan zevk alıyor çoğumuzda yalvarmaktan... Bugün yalvaranlar yarın yalvaranlar oluyor. Bugün yalvaranlar da yarın yalvaranlar oluyor. Bir kısır döngüdür gidiyor... Bebeklik dönemlerimizde bizim her halimiz bir yalvarmadır aslında. Temizliğimiz için, açlığımız için, hastalığımız için bazen ağlayarak bazen gülerken yani aslında yalvararak yardım isteriz anne-babamızdan. Büyüklerimiz işin ehli iseler anlarlar halimizden, ama işin ehli değilse bizden kendilerine gelecek imkânlar yaratırlar ve gülerler halimize... Yalvarmamızı anlamazlar ve bizi yalvarmaktan adeta zevk alırlar... Çocukluk döneminde bebeklikten tek farkımız konuşabiliyor olmamızdır. Derdimizi konuşarak anlatır ve isteklerimizi büyüklerimize konuşarak sıralamaya çalışırız. Olmasını istediğimiz şey için yalvarırız büyüklerimize, onlar uygun görürlerse yaparlar uygun görmezlerse yalvarmaktan öteye geçemeyiz. Israr edersek fırça da yeriz. Onlarda bize yalvarırlar aslında "Temiz ol, dürüst ol, küfür etme, erken yat, derslerine çalış vs..." gibisinden. Yani birbirimize yalvararak yönlendirmeye çalışıyoruz aslında hayatlarımızı. Gençlik döneminde anne ve babalar çocukların üzerine biraz daha fazla titrer ve daha dikkatli olmaya çalışırlar. İstedikleri okula gitmesi ya da işe girmesi, derslerine daha fazla çalışması, arkadaşlarına dikkat etmesi, kötü alışkanlıklardan uzak kalması için onları sürekli takip ederler. Buda bir yalvarmadır aslında çocuğa. Bu dönemde çocukta anne- babasına ve büyüklerine karşı istediklerini yaptırabilmek için yalvarır... Bu yalvarmalar hem gençler hem de aileler için bazen istenilen sonucu verirken bazen de vermeyebilir. Verse de vermese de bu yalvarmalar var olmaya devam edecektir. Öğrencilik hayatı da karşılıklı yalvarmaların ayyuka çıktığı dönemlerin başında gelir. Veliler çocuklarına her gün yalvarırlar "Oğlum derslerine iyi çalış, emeklerimiz boşa gitmesin, öğretmenlerinin sözünden çıkma, ödevlerini zamanında yap..." diye. Öğretmenler öğrencilere her derste hem öğüt verir hem de yalvarırlar "Yavrum bu dersleri evde mutlaka tekrar edin ki iyice anlayasınız, okula zamanında gelin, anlamadığınız yerleri tekrar sorun, kılık kıyafetinize dikkat edin, kopya çekmeyin. vs..." Öğrenciler anne- babalarına yalvarırlar biraz daha fazla harçlık koparabilmek ve akşamları arkadaşlarıyla gezip dolaşmalarına müsaade alabilmek için... Öğretmenlerine yalvarırlar, yazılılarda zor yerlerden soru sormayın ve ne olur bir-iki not fazla verin takdir ya da teşekkür alcam yardım edin"...diye. Karşılıklı yalvarmalar okul hayatında da devam

ekmektedir. Ve sonu gelmez... Okul biter evlenmeye gelir sıra bir şekilde... Sevdiğiniz kızın gönlünü yapmak ve onu evliliğe razı etmek için yalvarırsınız. Onun gönlü olursa sonra ebeveynleri yani erkek ve kız tarafının anne ve babalarını razı edebilmek için yalvarmalar alır sırayı... Her şey biter, kız evi oğlan evine şu kadar altın şu kadar eşya der ve dayatır... Aslında dayatma değil bir yalvarma ve yalvartmadır o. Eşya almak için çarşıya çıkılır ve bu sefer de orada yalvarmalar başlar. Esnaf malın fazlasını ve pahalısını size satmak ve sizi kaçırmamak için olmadık dil döker ve size yalvarır... Siz de esnafa yalvarırsınız şu mal şu fiyata olsun biraz da taksit yapalım diye.. Bir şekilde bunlarda olur gider ama yalvarmadan ve yalvartmadan asla olmaz...olamaz da... Yalvarmak hayatımızın en yalın taraflarından birisidir. Biz insan olarak genelde bize işi düşen insanı biraz yalvartmaktan zevk alırız. Yani biraz kendimizi ya da malımızı kıymetlendiririz. Aradan fazla bir zaman geçmez başka bir şey için biz de gider ona yalvarırız. İş hayatımızda öyledir. Ve buradaki yalvarmalarımız biraz da yalanla yoğrulur ve servis edilir ilgili birime. Çalıştığımız birim yorucu ve zor bir iş ise bunu değiştirmesi için patrona ya da müdüre söyleriz. Olmazsa yalvarmalar ve başlar. Yine olmazsa yalanlar katılır yalvarmalara... İzin almak istersiniz işler yoğundur müdür ya da patron izin vermek istemez. Başlırsınız mazeretleri ve yalanları sıralamaya... Aynı zamanda yalvarmaya... Tabi bunlar herkes için geçerli değildir..İstisnalar kaideyi bozmaz demişler...Ben burada bozulmayan ve bozulamayan bir kaideden bahsediyorum...Sen üstüne alınma... Aslında ve aynı zamanda izin vermek istememekle amiriniz ya da patronunuz da size yalvarmaktadır. "İşler yoğun izne giderseniz sıkıntıya girerim. İzninizi ne olur biraz erteleyin" dercesine size izin vermek istemez. Hep yalvarmadır bunlar. Karşılıklı nezaket çerçevesinde yalvarmalardır bunlar ve sonu gelmez.

Bizler millet olarak makam sahiplerine iş yaptıracağımız zaman gariban ya da mazlum pozisyonuna yatarız. Aksi takdirde işimiz genelde görülmez çünkü. Biz onları, onlarda bizleri böyle alıştırmışlar... Siyaset erbabına şahsımız ya da toplumumuz için bir şeyler yaptıracağımızda önce tek tek sonra da toplum olarak gider ya da telefonla yalvarırız. Sonra da deriz ki "Kendim için istiyorsam namerdim" Çocukların tayinleri, iş talepleri, arsa, tarla, tapu, mahkeme, hastane vs nerede bir işimiz olsa hemen yapıyoruz telefona ve yukarıyı arar boylu boyunca yalvarırız. Yalvarırken de hep biz haklıyızdır ve mazlum duruma düşmüşüzdür. Nedendir bilinmez karşı taraf hep haksız ve zalimdir. Seçimlere kadar biz haklı ya da haksız, doğru ya da yanlış bütün işlerimizde siyaset erbabına yalvarırız. Seçimler yaklaşınca işler tersine döner ve bu sefer onlar bize yalvarmaya başlar. Yaptıkları iyilikleri ve hizmetleri hatırlatırlar. Belki de haklıdırlar. Ama biz onlara nasıl yalvarmışsak şimdi de onlar bize yalvarmaya başladıkları için biz de onları yalvartmaktan zevk almaya çalışırız ve alırız da... Bu düzen böyle kurulmuş ve kimse değiştiremez... Belediye ye gidersiniz, İmar da, Fen işlerinde ya da herhangi bir birimde işinizi halletmek istersiniz ama illaki yalvaracaksınız ve araya adam katıp bir de onu yalvartacaksınız. Merak etmeyin seçim zamanı geldiğinde onlarda size yalvaracaklar ve ödeşeceksiniz. Çocuğunuzu dershaneye yazdırırsınız parasını taksit yaptırmak için yalvarırsınız.10 taksit olsun 20 taksit olsun diye... Siz bunu bir hatır işi ya da rica sanırsınız ama aslında bir yalvarmadır ve orada yalvarıyorsunuz. Bir sene sonra dersane kayıtları başlar, bu seferde dersane sahipleri siz arar "Çocuğunuz nerede gelsin kaydını yapalım. Gelin bir çay içelim" diye... Ama aslında bu da bir yalvarmadır ve bu sefer yalvarılan siz oluyorsunuz... Keyfini çıkarın ve yalvartmaktan zevk alın... Çünkü iki gün sonra gidip çocuğu kaydettirecek ve yine yalvaracak olan sizsiniz... Cuma günü cuma namazına gidersiniz. Orada

kürsüde vaiz, minberde hatip namaz kılmamız, kul hakkına dikkat etmemiz, ana-babaya saygılı davranmamız, komşularla iyi geçinmemiz, haramdan uzak durmamız konusunda ayet ve hadisler sıralayarak bizlere yalvarırlar. Bu yalvarmalara kulak asılmaması durumunda bazen de Cennet, Cehennem ve azap ayetleri ile bizleri yönlendirip iman konusunda daha hassas davranmamızı temin etmeye çalışırlar ve bu da Allah rızası için bir yalvarmadır aslında... Şerefli bir yalvarma... Hem de en şereflişinden...

Hayatımız boyunca gerek işimiz ve görevimiz için olsun gerekse şahsi çıkarımız ve me nfaatimiz olsun herkese yalvarıyor ve dünyevi şefaati istiyoruz. Bunların çoğunda başarılı olup emelimize kavuşurken çoğunda da yalvarıp yakarmalarımızla kalıyoruz. İnsanlara dünyalık çıkarları için yalvardığımız vakit bizden karşılığında mutlaka bir şeyler ister. Yapabileceğimiz ya da yapamayacağımız bir talepleri mutlaka olur. O talepleri yerine getirdiğimizde belki günaha girecek belki kul hakkına tecavüz edecek ve belki de haysiyetimizi ve hassasiyetimizi kaybedeceğiz. Kul olarak bizim bir yalvarmamız daha var ki, o en şerefli ve en haysiyetli yalvarmadır. Bu yalvarmayı her gün yüz kere tekrarlasak, gözyaşları döküp feryat figanlar etsek yine azdır yine azdır... Bu yalvarmamız bize dünyada ve ahirette şeref, üstünlük, kurtuluş ve nimet gibi birçok güzelliklerin kapısını aralıyor. Kul olduğumuzun ve her zaman muhtaç durumda olduğumuzun farkında olmamızı bize hatırlatıyor... Bu da ALLAH'a olan yalvarmamızdır. Kula yalvaran kul her zaman küçük düşüp bir eziklik hissederken ALLAH'a yalvaran kul her zaman azizlik, üstünlük ve rahatlama hissederek. Kuldaki isteyen kul aldığı ile her zaman tatmin olmazken, ALLAH'tan isteyen kul hem bu dünya da hem de öbür âlemde istediğinden daha fazlasını alıp mutluluğu yakalar. Dünyada ki sıkıntılarımız için olsun ya da ahirette ki beklentilerimiz için olsun ALLAH'a defalarca dua etsek, O (cc) bundan asla ve asla bıkkınlık duymaz... Bilakis kulunun kendisinden başkasından değil de sadece ve sadece kendisinden istemesinden, bir kul olduğunun bilinci ve şuuru içerisinde ALLAH'a yönelmesinden sevinç duyar. ALLAH'ın yeryüzünde ki en kutlu kulu ve elçisi olan efendimiz (sav) bir hadis-i şeriflerinde "Siz bana ALLAH'tan başka kimseden bir şey istemeyeceğinize dair söz verin ben de size cennete kefil olayım" buyuruyor. Kul olarak birbirimize mutlaka işimiz düşecek... Bir kardeşimizin bize bir işi düştüğü zaman elimizde imkân varsa onu yalvartmadan ve içinde ALLAH rızası da olarak ona yardım edelim. Onun ihtiyacını görmek bize bir şey kaybettirmez, aksine başta ALLAH'ın rızası olmak üzere dünya ve ahiret birçok sıkıntılarımızın giderilmesine vesile olur... Kime ne yardım edersek edelim ve kimden ne yardım alırsak alalım şunu da unutmamalı; Dünya da ve ahirette bizim ihtiyaçlarımızı isteyeceğimiz, yalvarıp yakarıp kapısında gözyaşı döküleceğimiz ve sadece kendisinden istememiz halinde her şeyi karşılıksız alacağımız en hayırlı kapı ALLAH'ın kapısıdır... Tövbe kapısı, hayır kapısı, af ve mağfiret kapısı...meassalam...Maksuda ve maksada ermek istersen yalvar kul ALLAH'a yalvar...